

mind sekélyek és bolygatatlanok voltak. A sírok nagy részében találtunk edényt (főként korongolt), melyet az elhunyt lábához helyeztek. Az étel- vagy italáldozat nyomát jelöli az egyik sírban talált római készítésű üveg-pohár töredéke is.

A feltárt szarmata településrészlet kiterjedését nem sikerült terepbejárással pontosan körülhatárolni.

MÉSZÁROS PATRÍCIA – SÓSKUTI KORNÉL

368. Szeged-Kiskundorozsma, Nagyszék I.

(Csongrád megye) B, N, Á

1999 őszén az M5 autópálya Szeged–országhatár közti szakaszának nyomvonalán, a 160+400–160+900 km között megelőző feltárást végeztünk a 26/68 (M5 33.) sz. lelőhelyen. Akkor 26 770 m² nagyságú területen egy kora bronzkori, egy késő népvándorlás kori és egy kora Árpád-kori település 68 objektumát tártuk fel. Néhány évvel később a nyomvonal K-i oldalára egy átlagosan 15 m széles, ún. párhuzamos földutat terveztek. 2005. június 13–28. között mentő feltárást végeztünk ennek nyomvonalán.

A régészeti lelőhely Kiskundorozsmától Ny-ra helyezkedik el, a Maty-ér egyik ágának Ny-i partján, a medderrel párhuzamosan futó magas dombháton.

A feltárást 500 m hosszúságban, átlagosan 15 m szélességben, 5082 m²-en történt, összesen 23 régészeti jelenséget találtunk. Közöttük 4 olyan volt (ezek árkok), melynek részletét már 1999-ben feltártuk az autópálya nyomvonal alatt. Ezekon kívül 19 új objektumot tártunk fel, melyek között egyaránt találhatók a késő népvándorlás korra és a korai Árpád-korra keltezhető gödrök, vermek.

Munkatársak: Mészáros Patrícia, Sóskuti Kornél régészek (MFM); Szeles Imre, Nagy Norbert, Kulcsár Kornél, Máté Genovéva, Tóth Miklós, Stunya Péter ásatási technikusok.

SZALONTAI CSABA – SZ. WILHELM GÁBOR

369. Szeged-Kiskundorozsma, Nagyszék II.

(Csongrád megye) Sza

Az M5 autópálya nyomvonala Kiskundorozsmától Ny-ra, a nagyszéki határrészben, megközelítőleg É-D irányban, a Maty-ér egyik lefűződésének Ny-i magaspártján húzódik. Az előzetes terepbejárások alapján 1998 és 1999 között Nagyszéken az autópálya 160+900 és 161+950 kilométerei között végeztünk megelőző ásatást a 26/72 (M5 34) sz. lelőhelyen.

2005. május 19. és július 1. között a nyomvonal K-i oldalán, átlagosan 15 m széles, ún. párhuzamos földút nyomvonalán végeztünk mentő feltárást.

A lelőhelyen 267 objektumot tártunk fel 11 408 m² felületen, az autópálya 160+900-as és 161+700 km-e között. A sorszámozást 1709-től folytattuk, így az összes objektum száma 1975-re emelkedett. A lelőhelyen csak a Kr. u. 2–5. sz. közé keltezhető régészeti jelenségeket figyeltünk meg.

A területen található nagy kiterjedésű szarmata település négy fázisra osztható. A szelvény É-i harmadában található a legsűrűbb rész. Itt főként nagyméretű méhkas alakú vermek, kemencék, illetve füstölőműhelyek kerültek elő. Szinte az összes objektum betöltése égett, hamus, paticsos, omladékos volt. Valószínűleg a településrészlet elpusztulása után egy komoly planírozást végeztek a területen, melynek nyomait a gödrökben találtuk meg.

Az objektumokban igen nagy mennyiségű leletanyag volt, főként kerámia. Több egész edény, néhány tucat terra sigillata töredék, Pontus-vidéki amphorák töredékei, pár gyöngy és néhány fémtárgy emelendő ki a nagy mennyiségű állatcsontanyag mellett. A településrészlet a 3. sz. második felére keltezhető.

Ettől D-re, egy 30–40 m széles üres sáv után következett egy újabb települési fázis. Az objektumok itt jóval ritkábban helyezkedtek el, kevesebb leletanyagot tartalmaztak. E területen is több sigillata és amphora töredéke került elő. A településrészlet a 3. sz. első felére keltezhető. Közvetlenül a 2. települési fázis déli végénél – néha azt vágva – egy hun kori település néhány objektuma csatlakozott. Ez a legkeskenyebb kiterjedésű periódus. A terület legnagyobb objektuma is itt került elő, egy 16×6 m-es, többoztható műhely. A jellegzetes csillámos-szemcsés, illetve a kései típusú korongolt leletanyagból kiemelkedik négy figurálisan besimított tál, illetve két kannelurás edény töredéke. Szintén megemlítendő egy Kowalk-típusú üveg-pohár kisebb töredéke.

A terület déli harmadában található a legidősebb települési rész. Jellemző, hogy a gödrök átlagmérete itt a legkisebb, a leletanyag mennyisége is szerényebb. Jó néhány ún. „dák jelegű” kézzel formált töredék mellett kiemelkedik egy kisebb, teljesen épp amphoradugó (!).

A terület déli végében található temetőrészlet egy sírja esett a nyomvonalba. A bolygatatlan női temetkezés felsőtestén egy térdfibula és egy svasztikafibula, a mellkason egy kis római bordázott edényke, a lábknál több tucat apró kásagyöngy volt.

A temetkezéstől kb. 200 m-re É-ra került elő a feltárást legizgalmasabb objektuma, egy D–É tájolású magányos, bolygatatlan női sír. A felsőtestén horgonyfibula, emailos korongfibula ezüst hajfonatdíszek és egy gyöngynyaklánc volt. Gyöngyökkel díszített övén bronz tűtartó és két pixis volt. Nadrágjának két szára kb. 1100 gyönggyel volt kivarrva. Bal lábfeje mellett egy Drag 33. terra sigillata csésze volt, míg lábainak végében egy bronzveretes faládika állt, melyben egy vaskés és egy fekete, kézzel formált, háromlábú, állatfejes kis mécses volt.

Munkatársak: Mészáros Patrícia, Paluch Tibor, Sóskuti Kornél régészek (MFM); Benedek András, Pópitay Dániel régészhallgatók (SZTE); Gábor László, Máté Genovéva, Nagy Norbert, Kulcsár Kornél, Stunya Péter és Tóth Miklós ásatási technikusok.

SZALONTAI CSABA – SZ. WILHELM GÁBOR

